

מכניס את הבלייד לראנר: איש האפקטים המיוחדים עודד גרנות עושה הוליווד

"אני חצי אמן וחצי טכנאי", אומר איש האפקטים המיוחדים עודד גרנות שאחראי להפוך דברים מופרכים למציאותיים לחלוטין בסרטים כמו "וונדר וומן" ו"בלייד ראנר 2049", שיצא לאקרנים בסוף השבוע

אור סיגולי 08:0703.10.17

בין הסרט השני המרוויח ביותר של ארה"ב השנה, "וונדר וומן" לבין סרט הילדים הישראלי "אבוללה" יש שם אחד משותף – עודד גרנות, איש אפקטים ישראלי שהתמקם בקנדה ומשם לוקח חלק בכמה מההפקות המפוארות ביותר של הוליווד. גרנות נולד בחיפה בשנת 1981, ולאחר שלא הצליח להתקבל ללימודי אדריכלות, החליט לבחור בקולנוע והתמקד בתחום העריכה. עם סיום לימודיו המשיך לבית הספר לקולנוע בוונקובר ושם נשאר. "הגדרת התפקיד שלי היא קומפוזיטור", הוא מסביר בשיחה לכלכליסט, "אני בעצם איש האפקטים האחרון שנוגע בסרט לפני שהוא יוצא לקולנוע. העבודה שלי היא לשדך בין השכבות השונות, בין הצילומים מהשטח, מה שצולם על מסך ירוק, מה שנעשה במחשב, אלמנטים של תלת מימד, רובוטים וסימולציות. אני מחבר אותם לתוצאה סופית שתראה אמינה על המסך. זה להיות חצי אמן וחצי טכנאי, לבחון כל הזמן מה עובד, מה עובר כמציאותי ומה לא".

שמו של גרנות מופיע בקרדיטים של כמה מהסרטים הגדולים של הזמן האחרון. מעבר ל"וונדר וומן", גרנות עבד גם על "המומיה" בכיכובו של טום קרוז, "חיות הפלא והיכן למצוא אותן", "מהיר ועצבני 7", ו"חיי פיי" שזכה באוסקר האפקטים. הסרט האחרון עליו עמל הוא "בלייד ראנר 2049", שבסוף השבוע יפתח את פסטיבל חיפה במקביל להקרנות המסחריות ברחבי הארץ. "אמרתי לבוס שלי שאני חייב להיות חלק מהסרט הזה", הוא נזכר, "בסוף זה הצליח". "בלייד ראנר 2049" הוא סרט ההמשך ליצירת המופת של רידלי סקוט משנת 1982, המבוססת על ספרו של פיליפ ק. דיק ומספרת על בלש בעולם עתידי שנסחל לחסל אנדרואידים דמויי אדם מסוכנים שברחו ממושבות העבדות. הסרט אמנם לא זכה להצלחה גדולה בצאתו, אבל במרוצת השנים נחשב כקלאסיקה וכאחד מסרטי המד"ב החשובים והמשפיעים שנעשו גם בתחום האפקטים והעיצוב. את הסרט החדש, שפרטי עלילתו נשמרים בסודיות עד כמה שניתן, ביים דני וילנב ("המפגש", "סיקאריו") בכיכובם שלריאן גוסלינג, ג'ארד לטו, והאריסון פורד שגם כיכב בסרט המקורי. המבקרים הראשונים שראו את הסרט יצאו ממנו נדהמים, וחלקם אפילו אמרו שהוא מתעלה על קודמו.

ב"בלייד ראנר 2049", למשל, היה גרנות אחראי על שוט מורכב המשך בין גוסלינג ושחקנית נוספת, שצולמו בנפרד בעדשות שונות, על מנת ליצור תחושה כאילו הכל מתרחש באותו מקום ובאותו זמן. ב"קצה המחר" גרם לטום קרוז להראות כאילו הוא בתוך שדה קרב קטלני במיוחד, וב"ארץ אוז" שילב בין ג'יימס פרנקו והמודלים הממוחשבים, כך שיראה כאילו השחקן באמת מדבר עם בובת חרסונה וקוף מעופף.

הסרטים ההוליוודים הראשונים עליהם עבד גרנות היו הקומדיה "השנה הגדולה" וסרט האימה "יעד סופי 5", שניהם מ-2011. "הכי קשה זה למצוא את העבודה הראשונה שמכניסה אותך לתעשייה, אבל משם זה נהיה הרבה יותר קל. האנשים עוברים בין הרבה אולפנים כי יש חוזה לחצי שנה וכשהוא נגמר אתה מחפש עבודה במקום אחר, וזה הופך להיות עניין של חבר מביא חבר. אז אמנם השוק רק הופך לתחרותי יותר ויותר, אבל יש הרבה ביקוש".

אחרי "בלייד ראנר 2049" היה גרנות חלק מצוות האפקטים של אחד הסרטים המסקרנים של השנה הקרובה, "Annihilation" בכיכובה של נטלי פורטמן. זהו סרט פנטזיה מבית היוצר של אנשי "אקס-מאכונה", שלפני שנתיים הדהים את התעשייה בהוליווד כאשר חטף את האוסקר לאפקטים הטובים ביותר מידיהם של "מלחמת הכוכבים: הכוח מתעורר", "האיש שנולד מחדש" ו"מקס הזועם: כביש הזעם". גרנות לא יכול להסגיר יותר מדי פרטים על הסרט החדש, אבל מבטיח שזה הולך להיות מדהים. הפרויקט הבא יהיה "מג", בו ג'ייסון סטיית'האם נאבק בכריש ענק. "לעבוד על סרט תת מימי זה סיוט שלא ברא השטן", הוא מודה, "זה מצריך איזון נורא עדין של מה רואים ומה לא, לפענח מה גורם בעצם לך כצופה להרגיש בתוך מים, הבועות, הלכלוך. זה תמיד קשה".

בשאיפה לקבלת החלטות

תהליך העבודה על האפקטים הוא לא רק יקר במיוחד, אלא גם כולל עשרות אנשי צוות. "ב'וונדר וומן', למשל, היה כל כך הרבה מה לעשות שמשוהו כמו ארבע חברות אפקטים עבדו במקביל", הוא מפרט, "לכל אחד אחראי מחלקה שמדברים אחד עם השני, מקבלים הערות מהבמאי, ומורידים אותם לצוות. רוב ההחלטות מתקבלות ברמה של האולפן ולא אצלנו. אנחנו עובדים על השוטים, מראים להם את הגרסה ומשפצים עד שהבמאי מאשר. השאיפה שלי היא באיזשהו שלב פחות להתעסק בשוטים הספציפיים ולהתחיל לעבוד ברמת הסצנות והסיקוונסים, לקבל החלטות קריאייטיביות, לפתח כלי עבודה ולהשתתף בהחלטות מראש".

אפקטים בשקל

בזמן שהוא עובד עם האולפנים הגדולים ביותר, גרנות גם מדי פעם מוצא את הזמן לעזור לחבריו מהאוניברסיטה, וכך היה מעורב גם בהפקות ישראליות כמו "אבוללה" של יוני גבע, ו"בשר תותחים", סרט הזומבים של איתן גפני. אבל עם כל הרצון הטוב, ובאופן לא כל כך מפתיע, גרנות מעדיף את העבודה עם הוליווד. "זה פחות כאב ראש", הוא מודה, "כשאני מתחיל לעבוד על הפקה גדולה את כל העבודה הראשונית והמציקה יש אנשים אחרים שעושים. אני פשוט מגיע לעבוד על השוט שצריך להכין. בישראל זה כמובן קצת אחרת". אמנם בשנים האחרונות התחילה התעשייה הישראלית, הידועה יותר ביצירות ריאליסטיות ודלות תקציב, לפלרטט עם עולם האפקטים, בסרטים כמו "אני לא מאמין, אני רובוט?!", "תיקון" ו"ג'רוזלם", אבל סביר להניח שלא נראה בקרוב "מלחמת הכוכבים" כחול-לבן. "יש הרבה אנשים מוכשרים שעובדים בישראל, אבל זה לא רק עניין של כישרון, אלא משהו הרבה יותר גדול מזה. בקאליס בארץ המראה' עבדתי במשך שנה שלמה על שוט אחד של כמה שניות בודדות בעלות של מיליוני דולרים, אז קל לראות למה זה לא ממש מסתדר עם העשייה בארץ".